

[Karlsvkov Jensen.]

nende stoffer, som det er nævnt, men da vi jo allerede har fået en lovgivning på det område, er det sådan set en overlappning.

Desuden sigter forslaget imod at sikre oprettelsen af en selvstændig raffinaderikapacitet. Hertil har handelsministeren allerede svaret, at det er et spørgsmål, som vi meget gerne vil gå ind på at se på. Vi har jo en raffinaderikapacitet her i landet, der dækker omkring 9 mill. af de ca. 20 mill. t, vi for tiden har i årsforbrug, og det er klart, at det under givne forhold kan være ønskeligt, om vi havde en øget kapacitet, selv om det da naturligvis er sådan, at det, der begrænser vores olieforbrug for øjeblikket, mere er importmulighederne, end det er selve raffinaderikapaciteten. Ud fra de erfaringer, vi har høstet på det sidste, vil vi altså ikke afvise at gå ind på det spørgsmål.

Men vi vil i hvert fald sætte et stort spørgsmålstegn ved, om det er ønskeligt og rimeligt, at det bliver en statsopgave at løse det spørgsmål, om det ikke snarere må være en opgave, der løses i et samvirke mellem staten på den ene side og private erhvervsorganer på den anden side.

Der er nævnt hensynet til, at DSB og andre statsvirksomheder skal kunne importere direkte. Hertil er der vel at sige, at det er der intet der hindrer dem i i dag. Vi har jo i princippet fri import af olie her til landet. Der er visse krav til mindstelagre og beredskabslagre, og der er også tale om, at man skal importere direkte til eget forbrug, men det vil jo ikke give problemer, for så vidt som DSB måtte ønske at gå ind i en olieimport, hvis forholdene måtte arte sig sådan, at der var en fordel forbundet hermed.

Med hensyn til at man skulle kunne opnå at konkurrere med de private olieselskaber ved at indføre et sådant statsligt olieselskab, kan man nok have sine tvivl om, hvor meget det vil kunne betyde. De erfaringer, vi har på de områder, peger i og for sig ikke i retning af, at det er den bedste organisationsform, hvis et statsligt olieselskab skal hvile i sig selv. Men det er måske heller ikke det, der tilsigtes, det er lidt svært at se ud af forslaget. Det anføres, at selskabet skal være bemyndiget til at tilbyde bl. a. kooperative selskaber leverancer, og hvis man sammenholder det med bemærkning-

gerne til forslaget, hvor det siges, at staten skal stille kapital til rådighed såvel til anlæg som til drift, så kan det måske opfattes på den måde, at der skal ligge et skjult statstilskud i det. Noget sådant må vi vende os imod.

Selv om vi således er positive over for enkelte af de ting, som rummes i forslaget, så er der andre ting, som vi ikke kan godtage, men vi vil dog gerne se på hele spørgsmålet i udvalget. Jeg går ud fra, at forslaget henvises til udvalgsbehandling, og dér vil vi så kunne drøfte nogle af de ting — også i lyset af det, som kommer frem under den energidebat, vi altså får inden så forfærdelig længe.

Det forslag, som er fremsat af kommunisterne om løsning af energiproblemet, går ud på en nationalisering af store dele af den danske energiforsyning. Rent bortset fra grundlovsmedholdeligheden i et sådant forslag, som jeg ikke mener vil være til stede, finder vi det yderst uklogt at overdrage hele styringen af denne store, omfattende del af vores energiforsyning til statsansatte og en politisk ledelse fremfor et frit, professionelt konkurrerende erhvervsliv, som er ganske anderledes manøvreduktigt. Det forslag må jeg derfor på venstres vegne afvise.

Svend Haugaard (RV):

Det kommunistiske forslag om løsning af energiproblemerne kræver ikke ret mange kommentarer. Der foreslås en række beslaglæggelser og nationaliseringer, som ikke er nogen løsning, heller ikke selv om man skulle få de eventuelle grønlandske kilder med, som jo i bedste fald ikke vil springe de første mange år. Noget andet var, om man kunne beslaglægge nogle af de arabiske kilder, så kunne der da komme lidt orden i tingene, men det er nok klogt at lade være med den slags. Der er vældig meget gas i det forslag, men desværre ikke af den slags gas, der indeholder varmenheder, så det kan ikke løse vores energiproblem.

Betydelig mere positive er vi over for SF's forslag om et statsligt olieselskab. Erfaringerne fra de sidste måneder har jo vist, at der kunne være grund til at overveje andre og kortere veje fra producent til forbruger — også gerne veje, der er noget mere kontrollerede end de tidligere — og grund til at undersøge, hvem der i forbrugernes interesse